

Strona główna > Wydarzenia

Marco Angelini - Życie i zawieszenie: przestrzeń sacrum

Informacje o wystawie

09-26 lipca 2013

Wernisaż:

08.07.2013, 18:00

Galeria XX1

Jana Pawła II 36

00-141 Warszawa

tel.: 22 620 78 72

xx1@mckis.waw.pl

http://free.art.pl/xx1/

Godziny otwarcia:

pon. śr, pt: 11.00 - 17.00

czw; 13-19; sob: 11.00 - 15.00

Zobacz także

- Galeria XX1
- Zobacz kolekcję
- ANGELINI Marco

artinfo.pl
patronat medialny

W swoim nowym projekcie artystycznym Marco Angelini zwraca uwagę na wymiar religijny: jego zamiarem jest wkroczenie w przestrzeń sacrum za pomocą przedmiotów przywłaszczonych przez religie dzięki mocy transfiguracji. Artysta chce odzyskać przedmioty, raz jeszcze je transfigurując, po to, żeby przenieść je ze stanu „religijnej” transfiguracji do poziomu zero. Ostatecznym celem procesu, któremu zostają one poddane, jest sprowadzenie ich do stanu wyjściowego, tak by stały się rozpoznawalne jako przedmioty same w sobie. Dopiero za pomocą tego zabiegu artysta powraca do ukazania przedmiotu w sercu sacrum, a trafniej w „sercach” wielu „sacrum” (wielu religii) jako podstawowych i uniwersalnych elementów rozpoznawalnych przez całą ludzkość.

W nowym projekcie Marco Angeliniego religie przedstawione zostają jako autonomiczne organy: serca zbudowane z przezroczystej błony, w których wnętrzu znajdują się przedmioty rozpoznawalne jako użytkowe, a jednocześnie związane z religią – wszystkie włączone w nowy wymiar estetyczny.

Emanuele Ciccarelli

Jeśli chodzi o ideologiczną podbudowę twórczości i swój stosunek do świata i sztuki, to Angelini daje nam do ręki klucz – „Teorię estetyczną” Theodora L.W. Adorna. Zdaniem krytyka sztuki Emanuele Ciccarelliego bierze z Adorna takie idee jak ta, że „natura sztuki jest paradoksalna, jednocześnie wewnętrzna i zewnętrzna wobec świata. Zgodnie z tym założeniem to właśnie sztuce przypisać należy funkcję mówienia – przez pokazywanie – o sprzecznościach świata. Tylko sztuka – w dialogu, który nawiązuje ze swoim innym Ja, ze światem – może przywrócić widzialność i uwagę temu, co świat swoją systematyczną przemocą sidli, przed czym ucieka, czego się boi i co cenzuruje – życiu. Życiu, które w formie serca odnajduje elementarny symbol – prawdziwie święty – całej ludzkości i każdego człowieka”.

I dochodzimy do serca – głównego bohatera, najważniejszego motywu ostatnich prac Angeliniego, a także do swoistego sacrum, do uprzedmiotowienia symbolu, i do wywyższenia zwyczajnego przedmiotu na piedestał dzieła sztuki. Angelini wykonuje gest odczarowania obiektów kojarzonych z religijnym kultem, sprowadza je znowu do roli codziennych przedmiotów użytkowych. A jednocześnie działa też w drugą stronę – nadaje symboliczne znaczenie znakom, do których nie jesteśmy przyzwyczajeni w tym kontekście.

Małgorzata Czyńska

Kurator - Ryszard Ługowski

Patronem Honorowym wystawy jest Włoski Instytut Kultury w Warszawie

ANGELINI Marco

Marco Angelini urodził się w Rzymie. Po ukończeniu studiów z dziedziny socjologii, podróżując, rozwijał swoje zainteresowanie relacjami międzyludzkimi i zróżnicowaniem kulturowym. Badał fenomen metropolii znajdujących się pod wpływem ciągłych procesów transformacji. Interpretacja socjologiczna pozostaje zatem kulturowo-badawczym punktem odniesienia w pracy Angeliniego. Miasta tworzą scenerię, w której nieuświadomiane popędy współistnieją z nowymi możliwościami oferowanymi przez technologię. Przestrzeń ta staje się zarodkiem i idealnym siedliskiem wszystkich paradoksów i sprzeczności ludzkich. Marco Angelini sprawia, że płaszczyzna malarska przeistacza się w miejsce spotkania form i materii, znaków i znaczeń. W poszukiwaniach środka wyrazu dominuje zatem materia, a wraz z nią różnorodne surowce, przede wszystkim te pochodzące z recyklingu: żelazo, aluminium, papier, celofan, styropian, gwoździe, śrubki, taśmy audio, klisze fotograficzne i inne. Na tę materialną warstwę Artysta nanosi pigmenty, barwniki, kleje, metale i plastik, żeby dać życie pracom wyróżniającym się - obok natychmiast rozpoznawalnego stylu - chwiejną równowagą, brzemienym milczeniem i rozrzedzoną atmosferą. Ta sama materia daleka jest w jego Sztuce od ciężkości, staje się autentyczną, a jednocześnie metaforyczną sumą lekkości, przezroczystości i uniesienia.

Marco Angelini - daleki od krytyki i ideologizowania - mocno wierzy w to, że sztuka ma do odegrania ważną rolę społeczną: ma przywrócić widzialność rzeczom, zwracać uwagę i w ten sposób tworzyć nowe możliwości współdzielenia, porozumienia i zadawania pytań.

Marco Angelini przez dłuższy czas zajmował się „formą słów”, używanych nie tylko jako „element znaczący”, lecz przede wszystkim jako najważniejszy element wizualny i jako znak (jak obrazy, które są w stanie samodzielnie komunikować treść i przekaz niewerbalny). Teraz rozszerza swoje poszukiwania, badając formy i sens religii we współczesnym społeczeństwie.

W najnowszym projekcie - który wyznacza jednocześnie moment przejścia od dwuwymiarowej płaszczyzny do rzeźby - przedstawia religie jako autonomiczne organy ludzkie. Przybierają one postać serc pokrytych przezroczystą membraną, przez którą dostrzec można znajdujące się wewnątrz przedmioty znane z obrządków religijnych, ale o zmienionej konotacji estetycznej.

Marco Angelini utożsamia poetykę swojej twórczości z ideami Theodora L.W. Adorna, o których filozof pisze w Teorii estetycznej: natura sztuki jest paradoksalna, jednocześnie wewnętrzna i zewnętrzna wobec świata. Zgodnie z tym założeniem to właśnie sztuce przypisać należy funkcję mówienia – przez pokazywanie – o sprzecznościach świata. Tylko sztuka - w dialogu, który nawiązuje ze swoim innym ja, ze światem - może przywrócić widzialność i uwagę temu, co świat swoją systematyczną przemocą sidli, przed czym ucieka, czego się boi i co cenzuruje - życiu. Życiu, które w formie serca odnajduje elementarny symbol - prawdziwie święty - całej ludzkości i każdego człowieka.

Wydarzenia

Galerie

Artyści

Katalogi aukcyjne

Aukcje